

Poštni naslov: Zdrúženje ateistov Slovenije, pri: Pekarna
Magdalenske mreže, Ob železnici 16, 2000 Maribor

E-naslov: ateisti.slovenije@gmail.com

Spletna stran: <https://zdruzenje-ateistov-slovenije.medium.com/>

Spletni forum: <http://ateist.mojforum.si/>

Vdor verskih vsebin v učbenike splošnih gimnazij

Odprto pismo Zdrúženja ateistov Slovenije Ministrstvu za vzgojo in izobraževanje, Ministrstvu za kulturo in Zavodu Republike Slovenije za šolstvo

Spoštovani minister dr. Darjo Felda!

V vednost:

- ministrica dr. Asta Vrečko
- Zavod RS za šolstvo, Oddelek za srednje šolstvo — Vodja oddelka: dr. Branko Slivar

S tem pismom izražamo oster protest nad dejstvom, da so se v nekaterih slovenskih učnih gradivih, konkretno v “BERILO 1 — Učbenik za slovenščino — književnost v 1. letniku gimnazij in štiriletnih strokovnih šol UMETNOST BESEDE” in v “ZGODOVINA, učbenik za 1. letnik gimnazij” pojavile vsebine, ki nikakor ne spadajo v slovensko javno šolstvo. Skrbi nas vdor teh idej, ki so v nasprotju s 7. členom Ustave R Slovenije, kjer je jasno zapisano:

Država in verske skupnosti so ločene. Verske skupnosti so enakopravne; njihovo delovanje je svobodno.

V učbeniku za slovenščino je IV. poglavje z naslovom: BIBLIJA. Poglavje je obširno, saj obsega 26 strani; več kot n.pr. celotno poglavje o mezopotamski, egipčanski, indijski, kitajski, perzijski, japonski in arabski književnosti skupaj!

Bodoči mnenjski in sploh duhovni voditelji naše sekularne države se v tem obširnem tekstu ekstenzivno in filigransko seznanjajo, razčlenjujejo, analizirajo in razmišljajo o temah kot so SVETOPISEMSKE ZGODBE, STVARJENJE ČLOVEKA, IZ GLOBINE, VISOKA PESEM, JEZUSOVA SMRT IN VSTAJENJE ali PRILIKA O IZGUBLJENEM SINU.

Dijaki v prvih letnikih gimnazij so otroci staršev z različnimi pedigreji, svetovnonazorskimi prepričanji, izhajajo iz različnih kulturnih in verskih sredin.

Kaj si naj otroci staršev, ki so recimo pripadniki Judovske skupnosti, Islamske skupnosti, Svobodne cerkve, Univerzalnega življenja, Združitvene Cerkve, Skupnosti Baha'i, Ordo Templja Orientis, Buddha Dharma — Zveze budistov, Scientološke cerkve, Budistične kongregacije Dharmaling, Hinduistične verske skupnosti, Svete Cerkve Annasann, Slovenske muslimanske skupnosti, Cerkve Novo Življenje, Duhovne skupnosti Oriš — energij narave, Upasane – sanjave prostosti duha, svetovno-nazorska kozmološka skupnost, Čezvesoljske Zombi cerkve blaženega zvonjenja, Verske skupnosti enakih možnosti — VSEM, Duhovne skupnost Karma, Duhovne skupnost Omo Ela Iwori, Slovenske islamske skupnosti milosti, Skupnosti Zandernatis, Samostana Awam Gesar, Slovenskega daoističnega templja najvišje harmonije, Gozdnega budističnega samostana Samanadipa, Slovenske rodnoverske skupnost "Otroci Triglava", Verske skupnosti Eno, Liberalne judovske skupnosti Slovenije, Judovskega združenja Slovenije — skupnosti tradicionalnih Judov ali skupnosti Hare Krišna Damo-dar, ali katerih starši so ateisti – mislijo o Jezusovem vstajenju od mrtvih, če pa še slišali niso zanj? Kaj jim roji po glavi, ko se v potu svojega obraza prebijajo skozi podpoglavje STVARJENJE ČLOVEKA? Do sedaj so verjetno poslušali kozmogonske mite stvarjenja svojih religij. Teh je trenutno na svetu kakšnih 5.000 in vsaka ima svoj mit o stvarjenju. Zakaj se morajo na 26. straneh trapiti samo z enim od njih, ki nima niti za joto več verodostojnosti kot drugih 4.999? Otroci muslimanov ali Judov se gotovo sprašujejo: Kje je tu enakopravnost verskih skupnosti, če pa nas posiljujejo samo z zgodbicami ene od njih? Verjetno jim sošolci katoliških staršev samozavestno odgovarjajo, da zato, ker je v Sloveniji katolikov največ, ker so večina.

Ta argument je zelo šibek in ga naša država odločno zavrača, kadar ga skuša uporabiti za naše zamejske Slovence na Koroškem avstrijska vlada. Takrat na ves glas in vehementno razglašamo,

da pravice pripadnikov manjšine nikakor ne morejo biti dozirane glede na njihovo številčnost. Torej, zakaj bi ta argument veljal pri uporabi pravic verskih ločin in sekt, ki so v manjšini? Ali ni to hipokrizija par excellence?

Kakšen bister dijak, ki je v celoti prebral biblijo (takih je verjetno zelo malo), bo gotovo začuden nad izborom zgodbic iz zbirke, ki je nastala v bakreni dobi v polpuščavah Bližnjega vzhoda med polpismenimi nomadi in iz katerih bi se naj v tretji dekadi XXI. stoletja nadebudni dijaki učili etike in morale, ali pa samo občudovali 'umetnost besede' v verskih tekstih ene od religij.

Ta izbor tekstov v učbeniku ima vse attribute metode, ki ji Angleži rečejo 'cherry picking'.

Zakaj niso poleg izbranih citatov zaradi popolnosti predstavitve BIBLIJE navedli še vsaj nekatere od tehle:

“Sehon nam je prišel z vsem svojim ljudstvom nasproti v boj pri Jasi. In Gospod naš Bog, nam ga je izročil, in pobili smo njega, njegove sinove in vse njegovo ljudstvo. Takrat smo zavzeli vsa njegova mesta in pokončali z zakletvijo vsako mesto, može, žene in otroke; nismo pustili, da bi kdo utekel.”

“In Gospod, naš Bog, nam je dal v roke basanskega kralja Oga in vse njegovo ljudstvo; pobili smo ga tako, da mu nihče ni preostal, ki bi utekel. /.../ In pokončali smo jih z zakletvijo in na vsakem mestu može, žene in otroke.”

“Ne mislite, da sem prišel zato, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, ampak meč.”

“Te moje sovražnike, ki niso hoteli, da bi jim jaz zakraljeval, pa pripeljite sèm in jih pobijte pred menoj.”

“Samarija se bo pokorila, kajti uprla se je svojemu Bogu. Padli bodo pod mečem, njihovi otročiči bodo raztreščeni, njihove spočetnice razparane.”

“Uniči vsa ljudstva, ki ti jih je izročil Gospod, tvoj Bog! Tvoje oko naj se jih ne usmili!”

“Če kdo proda svojo hčer za sužnjo, ne sme oditi, kot odhajajo sužnji. ...”

“Ogiblji se lažne pravde; nedolžnega in pravičnega ne ubijaj, kajti krivičnega ne bom opravičil!”

“Čarovnic ne puščaj pri življenju.”

“Rekel je torej GOSPOD: “Izbrisal bom človeka, ki sem ga ustvaril, s površja zemlje, ljudi in živino, laznino in ptice neba, kajti žal mi je, da sem jih naredil.”

“In Mojzes se je postavil k vratom v taboru in rekel: ‘Kdor je za Gospoda, k meni’’/.../ ‘Pripašite si vsak svoj meč okoli ledja, pojdite po taboru sem ter tja, od vrat do vrat, in vsak naj ubije celo’ svojega brata, prijatelja in sorodnika!’/.../ In padlo je tisti dan izmed ljudstva okoli tri tisoč mož.”

“Živinčeta, ki ima zmečkana ali stolčena ali zrezana moda, ne daruj Gospodu!”

“Ako kdo zaobljubi Gospodu osebe po cenilni vrednosti, naj se ceni moški od dvajsetega leta do šestdesetega leta na petdeset seklov po seklu v svetišču! Če je ta ženska, naj se ceni na trideset seklov.”

“Če se moža tepeta in pristopi žena enega, da reši svojega moža iz rok tistega, ki ga tepe, pa stegne svojo roko in zgrabi njegov sram, ji odsekaj roko: tvoje oko bodi brez usmiljenja!”

“Jedel boš sad tvojega telesa, meso svojih sinov in hčera, ki ti jih bo dal Gospod, tvoj Bog,”

In da ne bi kdo pomislil, da se da to ‘sveto knjigo’ brati po metodi ‘cherry picking’, je zapovedano:

“Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti, da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo.” (2 Timoteju, 3:16–17)

Kakšno moralo ima odvrtna zgodba o žrtvovanju lastnega sina, da bi bog preizkusil vernikovo zvestobo? Bog je Abrahama preizkušal, če mu je zvest. Zato mu je rekel, naj gre v pokrajino Morijo in naj tam zakolje svojega sina Izaka. Tik preden bi mu odrezal glavo po božjem ukazu, je priletel angel in preprečil zločin. To bi naj bila preizkušnja, če se boji Boga in če bi zanj ubil tudi svojega sina. Po standardih sodobne morale je ta sramotna zgodba hkrati primer zlorabe otrok, ustrahovanja v dveh asimetričnih razmerjih moči in prve zabeležene uporabe nürnberske obrambe: ‘Samo ubogal sem ukaze.’ Vendar je legenda ena od velikih temeljnih mitov vseh treh monoteističnih religij.

Kaj je etičnega v centralni paradigmi krščanstva o žrtvovanju božjega sina za grehe človeštva? Prvič, lahko plačaš za nekoga kazen za prekršek, lahko prevzameš krivdo za kaznivo dejanje in greš v zapor namesto pravega krivca, toda ideja, da s tem ‘odrešiš’ krivca za njegov zločin, je skrajno nemoralna. Odkupna daritev je zlobna, sado-mazohistična in odvrtna. Če je bog hotel odpustiti naše grehe, zakaj jih ni preprosto odpustil, ne da bi bil sam mučen in usmrčen za odrešitev naših ‘grehov’?? Drugič, če je Jezus vstal od mrtvih in se dvignil nazaj v nebesa, da bi bil z bogom-svojim očetom, potem ko ga je le-ta žrtvoval ali se mu odrekel, da bi rešil svet, ali se to sploh lahko šteje za žrtev? Ali je mogoče žrtvovanje vzeti nazaj in kljub temu obdržati naziv žrtve?

Kakšno moralo ima zapoved *“čarovnic ne puščaj pri življenju”*?

Kakšno moralo imajo opisi genocidov, kamenjanja žensk in ljudi, ki so ob sobotah nabirali suho dračje?

Šele po takšnem uravnoveženem prikazu Biblije, bi dijaki dobili pravo predstavo o njeni literarni in sploh občečloveški vrednosti.

Toda tudi takrat bi bilo flagrantno kršeno ustavno načelo o enakopravnosti verskih skupnosti. Po tem načelu bi moralo biti v učbeniku vsaj nekaj zgodbic iz Korana, Tore, Rig Vede, Upanišade,

Bahá'i, Agame in tisočev drugih 'svetih knjig', kajti za bramance, hindujce ali muslimane so zgodbe iz Biblije prav tako eksotične, tuje in nepomembne, kot so neki verski ločini krščanstva (katolikom) njihove.

Malo čudno se bere trditev avtorjev učbenika, da *"večina bralcev Biblije v preteklosti in danes (poudarek naš) knjigo bere kot versko knjigo, ki vsebuje smernice za življenje"*.

Ta zbirka zgodbic iz bakrene dobe bi naj 'še danes vsebovala smernice za življenje'?! Torej skupaj s citati, ki smo jih nekaj navedli?

To ni več 'umetnost besede', ampak odkrito navijanje za eno od 5.000 religij.

Kaj je smisel iskanja odgovorov na takale vprašanja iz učbenika:

Kaj je Biblija oz. Sveto pismo? Razložite pomen obeh naslovov!

Kako je sestavljena Biblija?

Naštejte nekaj svetopisemskih oseb!

Kakšen pomen ima Biblija kot verska knjiga?

Poiščite, kje v Bibliji je napisan spodnji citat!

Prelistajte Biblijo. Kolikšen del je napisan v verzih in kolikšen v prozi?

V Bibliji poiščite vrstico 1 Mz, 31 in jo prepisite v zvezek!

Izpišite besede, ki boga antropomorfizirajo!

Kakšno je v zgodbi razmerje med bogom in človekom ter moškim in žensko?

Kako razumete simboliko vrta, drevesa življenja in spoznanja, poimenovanja golote?

Ali zgodba prikazuje človekovo mesto v svetu? Utemeljite!

Katera vprašanja odpira motiv Adama in Eve?

Še enkrat, to je učbenik slovenskega jezika, ne morda Katekizem. Kaj ima z učenjem slovenščine prepisovanje navedkov iz neke 'svete' knjige? Kakšen pedagoški in izobraževalni smisel ima naštevaje svetopisemskih oseb?! Za odgovore na ta neverjetna vprašanja, ki so podobna tistim za 'izpite' iz katekizma, moraš biti podkovan v 'znanosti', ki se ji reče teologija ... Dvomimo, da so to vsi slavisti, ki uporabljajo ta učbenik v šolah.

Avtorji tega učbenika slovenščine so se potrudili sami odgovoriti na gornja vprašanja. (odgovori niso napisani pogojno, v narekovajih ali z opozorili, da gre za teološke razlage; tekst v nadaljevanju je dobesedni citat iz učbenika v navadnem, neprenesenem pomenu):

“Tisti, ki v zgodbi ustvarja, je Bog, (vsi poudarki so originalni) kar pomeni, da človek ni nastal sam od sebe. (???) Ustvarjanje je božja lastnost, kasneje jo dobi tudi človek, ko postane oskrbnik vrta. Vrt (Eden, raj) je simbol urejenega, in do človeka prijaznega sveta, je simbol naravnega blagostanja. V takem svetu je človek lahko brez zaščite, gol. Ustvarjanje Eve iz Adamovega rebra naj bi pomenilo, da sta bitji iste vrste, da spadata skupaj in se privlačita. Spolnost je možnost, s katero človek sodeluje pri stvarjenju in presega svojo posamično umrljivost. Zlo — o tem beremo v nadaljevanju — pride na svet, ko si človek zaželi postati Bog (imeti absolutno spoznanje), ko torej z neposlušnostjo izstopi z odnosa z Bogom. Svoji svobodi, ki je svoboda v varnem odnosu, želi odvzeti vse meje. Tako spozna še drugi del svoje človeškosti: da je izpostavljen, ranljiv, slab, umrljiv.

Zgodbe o stvarjenju teologi ne razlagajo dobesedno, ampak vidijo v njej naslednja sporočila: Bog je dober in je stvarnik vsega vesolja, človek ima — kot Bog — sposobnost za odnose in ustvarjanje, človek je ustvarjen, omejen in umrljiv.”

Tako se dijakom gimnazij predstavlja materni jezik ...

Tudi v ZGODOVINI za 1. letnik gimnazij so sledovi poskusov infiltracije ideološke pristranosti in odmika od ustavne norme o sekularnosti in idejni nevtralnosti naše države.

V tem učbeniku zgodovine, pa tudi ostalih, vključno s spredaj omenjenim “BERILO 1 — Učbenik za slovenščino — književnost v 1. letniku gimnazij ...”, se namreč uporablja versko pogojen terminus “pred Kristusom” (okrajšano: ‘pr. Kr.’), oz. “po Kristusu” (okrajšano: ‘po. Kr.’).

V Sloveniji sta se pred letom 1990 v praksi uporabljala korektna izraza za označitev prelomne letnice: “našega štetja” (okrajšano: ‘n.š.’) in “pred našim štetjem” (okrajšano: ‘p.n.š.’ oziroma “pred našo ero” in “naše” oz. “nove ere”.

Ena najbolj uglednih javnih TV postaj na svetu, legendarni BBC, je sklenila, da bo za označevanje časa začela uporabljati “politično korektna” izraza “nova era” (angl. common era, okrajšano: ‘CE’) in “pred novo ero” (angl. before common era okrajšano: ‘BCE’) namesto AD (anno domini, ‘leta gospodovega’) in BC (before Christ, ‘pred Kristusom’), ki so ga uvedli evropski kristjani leta 1615, kasneje pa so ga zaradi posvetnega vpliva cerkve pričeli uporabljati tudi drugi. To svojo odločitev so pojasnili z besedami: “Glede na to, da se BBC zavzema za nepristranskost, je primerno, da uporabljamo izraze, ki ne bodo žalili in izključevali nekristjanov”.

Ker je v Sloveniji ogromno ljudi ateistov (pa še od deklariranih vernikov bi jih lahko vsaj polovico označili za “deklarativne” vernike), je uporaba sintagme, ki veže čas na določen (znanstveno nedokazan!) dogodek v zgodovini ene izmed religij, v nasprotju z Ustavo RS, hkrati pa žali ateiste in pripadnike ostalih religij. Z isto (ustavno pravico, saj ustava poudarja enakopravnost vseh priznanih verskih skupnosti!) pravico, kot kristjani bi lahko tudi npr. pripadniki islamske verske izpovedi zahtevali, da se uporablja njihov način štetja časa (začetek islamskega štetja je 16. julij 622), kar bi privedlo do kaosa.

Očitno je, da smo se v našem izobraževalnem sistemu pod vplivom in na pritisk verskih ekstremistov in revanšistov katoliške cerkve s pasivno ali aktivno podporo reakcionarnih strank, podali na retrogradno pot, ki vodi v duhovni srednji vek, iz katerega smo se šele dobro izkopali ... Zahtevamo torej da vi, gospod minister, skupaj z ministrico za kulturo, javno izrazite stališče vašega ministrstva o spornih vsebinah učbenikov in da v skladu z vašimi pristojnostmi poskrbite, da se učbenika v naslednjem šolskem letu ustrezno popravita, saj je bil s temi vsebinami kršen sedmi člen Ustave Republike Slovenije. Želimo tudi vaše zagotovilo, da v prihodnje do podobnih spodrsaljajev ne bo več prihajalo.

V upanju na čimprejšen odgovor vas lepo pozdravljamo!

Združenje ateistov Slovenije

Zanj:

Predsednik: mag. Vojteh Urbančič, l.r.

Poslano v vednost: slovenski množični mediji